"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏବେ ତୁମକୁ ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି, ମାନ-ଅପମାନ, ଦୁଃଖ-ସୁଖ ସବୁ କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ସୁଖର ଦିନ ଏବେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଚେତାବନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ୱାର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ କେବେ ହେଲେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ରୁଷ ନାହିଁ । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ରୁଷିବ ତେବେ ସଦଗତିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରୁଷି ଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । ବାବା ୱାର୍ଣ୍ଣିନିଙ୍ଗ୍ ଦେଉଛନ୍ତି — ରୁଷିଲାବାଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଡା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ଭଉଣୀଙ୍କ ଉପରେ ରୁଷିବା ଦ୍ୱାରା ଫୁଲ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କଣ୍ଟା ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ, ସାବଧାନ ରୁହ ।

ଗୀତ:- ଧୀରଜ ଧର ମନୁଆ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି ସେ ସବୁ ଦୂର ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ଏହି ଗୀତର ଧାଡ଼ିକୁ ଶୁଣି, ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବେ ଆମର ଦୁଃଖର ପାର୍ଟ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ସୁଖର ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଯିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଦୁଃଖ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧୁବନ ଆସିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବ । ଯେବେ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରାରେ ଯାଆନ୍ତି ତ' କେଉଁଠି ଭିଡ଼ ହୋଇଥାଏ, ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ, କେବେ ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଯିଏ ନିଷ୍ଠାବାନ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ତ କହିବେ କିଛି ଯାଏ ଆସ ନାହିଁ, ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଯାତ୍ରାକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ ଭଗବାନ ରହିଛନ୍ତି । ଯିଏ ଦୃଢ଼ ମନା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ତ କହିଥା'ନ୍ତି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ, ଭଲ କାମରେ ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ ପଡ଼ିଥାଏ, ତାହେଲେ କ'ଣ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ? କେହି-କେହି ମଧ୍ୟ ଫେରି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । କେବେ ବିଘ୍ନ ଆସିଥାଏ କେବେ ବିଘ୍ନ ଆସିନଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଯାତ୍ରା ଅଟେ । ତୁମେ କହିବ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ, ସେହି ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ ହର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ମନରେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି, ଆଜିକାଲି ଦେଖ ମଧୁବନରେ କେତେ ଭିଡ଼ ହେଉଛି, ବାବାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି, ବହୁତଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବ । ତଳେ ମଧ୍ୟ ଶୋଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବାବା ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ତଳେ ଶୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭିଡ଼ ହୋଇଯାଉଛି, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ପୁଣି ମଧ୍ୟ ହେବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ପଢିଲାବାଲା କେହି ତ ରାଜା ହେବେ କେହି ପୁଣି ରଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ । କାହାର ଉଚ୍ଚ ପଦ, କାହାର ପଦ କମ୍ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସୁଖି ରହିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେହି କେହି ପରିପକ୍ୱ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେଲେ ସହନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କର କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଲେ କହିବେ ମୁଁ ତୁଚ୍ଛାଟାରେ ଏଠାକୁ ଆସିଲି ଅଥବା କହିବେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଜୋରକରି ନେଇଆସିଲେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ମୋତେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅକାରଣେ ଆଣି ହଇରାଣ କରିଦେଲେ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ନାହିଁ ଯେ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ପାଠ ପଢା ଦ୍ୱାରା କେହି ତ ରାଜା ହେବେ । କେହି ତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ । ଏଠାକାର ପ୍ରଜା ଏବଂ ରାଜା ଏବଂ ସେଠାକାର ପ୍ରଜା ଓ ରାଜା ମଧ୍ୟରେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଏଠାରେ ରାବ ଓ ରଙ୍କ ଉଭୟ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି । ସେଠାରେ ଉଭୟ ସୁଖୀ ରହିଥାନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି ପତିତ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଯଦିଓ କାହା ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିଛି, ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏ ସବୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ତ ମାଟିରେ ମିଶୁନାହିଁ । କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହୁକାର ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ବିରଳା ସଦୃଶ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଜାଣିଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ଆସିଯାଇଥା'ନ୍ତେ । ତୁମେ କହୁଛ ନା ଏଠାକୁ ଭଗବାନ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାହେଲେ କୁଆଡ଼େ ଯିବେ ? ବାବାଙ୍କ ବିନା କାହାକୁ ସଦଗତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ରୁଷି ଗଲେ ତେବେ କହିବା ସଦଗତିରୁ ରୁଷି ଗଲେ । ଏପରି ବହୁତ ରୁଷିବେ ଏବଂ ଅଧୋଗତି ହେବ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବତ୍ ଶୁଣନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି.... କେହି ତ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ପାଖରୁ ତ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କ ବିନା ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମିଳିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଯେବେ ବହୁତ ଧନ ଥିବ ତେବେ ତ ସୁଖ ମିଳିବ ଧନରେ ହିଁ ସୁଖ ରହିଥାଏ ନା । ମୂଳବତନରେ ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଥାନ୍ତି । କେହି କହୁଛନ୍ତି ମୋର ପାର୍ଟ ନଥିଲେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସେଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କହିଲେ କ'ଣ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି — ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କିଛି ନା କିଛି କାରଣରୁ ସଂଶୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କ ଉପରେ ରୁଷିଥା'ନ୍ତି ଅଥବା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରୁଷି ଯାଇ ପାଠପଢା ଛାଡ଼ିଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ଏଠାକୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଅନୁଭବ କରୁଛ — ବାସ୍ତବରେ ଆମେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛୁ । ଫୁଲ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କାହାର କିଛି କିଛି ସଂଶୟ ଆସୁଛି, ଅମକ ଏପରି କରୁଛି, ଇଏ ଏହିପରି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆଉ ଆସିବି ନାହିଁ । ବାସ୍ ରୁଷି ଯାଇ ଘରେ ବସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ରୁଷ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଲେ ରୁଷ ନାହିଁ । ବାବା ସାବଧାନ କରୁଛନ୍ତି ଦଣ୍ଡ ବହୁତ କଡା ଅଟେ । ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ମିଳୁଛି, ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଛନ୍ତି । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବିନା ଦଣ୍ଡ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠିକାର କର୍ମର ସବୁ ମଦ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ବାବା ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇବେ ତୁମେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଝଗଡ଼ା କରି ରୁଷି ଯାଇ ପାଠପଢା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ପିତାଙ୍କ ପାଖରୁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢା କେବେ ହେଲେ ଛାଡିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୁମେ ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଆସୁଛ । କେବେ ତ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଡ୍ରାମାଅନୁସାରେ ରହିବା ପାଇଁ କିଛି ଅସୁବିଧା ହୋଇଯାଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅନେକ ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ଅମକ ଜିନିଷ ମିଳିଲା ନାହିଁ, ଏହା ମିଳିଲାନି, ଏହା ତ କିଛି ବି ନୁହେଁ ସାଧାରଣ କଥା । ଯେବେ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଆସିବ ଅଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟ କହିବେ ଆମେ କ'ଣ ଦୋଷ କରିଥିଲୁ, ଯାହାକି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଆମକୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଶେଷ ସମୟର ପାର୍ଟକୁ କୁହାଯାଉଛି ରକ୍ତର ଖେଳ(ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହତ୍ୟା) । ଅଚାନକ ବମ୍ ପଡିବ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ମରିବେ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହତ୍ୟା ହେଲା ନା । ଅଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟ ଏହିପରି ଚିତ୍କାର କରିବେ । ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛ, କାହିଁକିନା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ନ ହେଲେ ଏକ ସତ୍ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କପରି ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । କାହାକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ କ'ଣ ଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରାଇବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ଡ୍ରାମାକୁ ତୁମେ ଜାଣିଗଲଣି । ସମସ୍ତେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଏତେ କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ କି ? ଏହା ହେଉଛି ବିସ୍ତାରର କଥା । ବହୁତ ଝିଅମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପଡ଼ିରହିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ କ'ଣ ନ କରିପାରିବେ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବତ କରିପାରିବେ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ କରିପାରିଲେ, ତେବେ କ'ଣ ଭଗବାନ ଏହି କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ଯଦି କିଛି ଭଲ କାମ କଲେ ତେବେ ତାଙ୍କର ମହିମା କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କର ହଜାର-ହଜାର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ତୁମ ପାଖକୁ ବହୁତ କମ୍ ଆସୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ୍ ପଢାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଏତେ କମ୍ କାହିଁକି ? ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି । ଆରେ ଏଠାରେ ମରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ କର୍ଣ୍ଣରସ ରହିଛି । ବହୁତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭାବରେ ସହ ବସି ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଭକ୍ତମାନେ ବସି ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କର୍ଣ୍ଣରସର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେବଳ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶବ୍ଦ ଅଛି ମନମନାଭବ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଚ୍ଛା ବ୍ରାହ୍ମଣୀଠାରୁ ଅଥବା ସେଣ୍ଟରରୁ ରୁଷି ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି କାମ ତ କର ଆଉ ସବୁ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ଏକା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିଚାଲ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଅ । ଏତିକି ମନେ ରଖିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ମିଳିବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ ରାଜତତ୍ୱ କାହା ଉପରେ କରିବ । ଯିଏ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇଁ କେତେ ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ନକରି କେହି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ମନୁଷ୍ୟ ଭଲେ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତ କେତେ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ଥିଲା । ଭାରତ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ, ୱାଣ୍ଡର ଅଫ୍ ୱାର୍ଲଡ଼ । ଦୁନିଆର ସପ୍ତାଶର୍ଯ୍ୟ ମାୟାର ଅଟେ । ସାରା ଡ୍ରାମାରେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ, ନୀଚ ରୁ ନୀଚ ହେଲା ନର୍କ । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ, ଜାଣିଛ ପ୍ରିୟ ବାବା କେତେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କିଏ ବା ଭୁଲିବ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖ, ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ବାବା ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି — ଭଗବାନୁବାଚ ନୁହେଁ କି ବ୍ରହ୍ମାଭଗବାନୁବାଚ ।

ବେହଦର ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଏତେ ଧନବାନ କରିଯାଇଥିଲି ପୁଣି ତୁମର ଦୁର୍ଗତି କିପରି ହେଲା ? କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଏପରି ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଯେପରି କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଟିକେ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଠାକାର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖ ପ୍ରାଇମିନିଷ୍ଟରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଥର ମାରିବାକୁ ଡ଼େରି କରୁନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି — ସ୍କୁଲର ପିଲାମାନଙ୍କର ନ୍ୟୁ ବ୍ଲଡ଼ ଅଟେ । ତାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ଭବିଷ୍ୟତର ନୂଆ ନାଗରିକ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଛାତ୍ରମାନେ ଦୁଃଖଦାୟୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କଲେଜକୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଗାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଦୁନିଆର କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ! ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ କିଏ, ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ତ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ- ଶଙ୍କରଙ୍କର କ'ଣ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ ମାନଙ୍କର କ'ଣ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସରେ ପଡି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିସେପ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ

କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଗୁରୁ ତ ସିଏ ଯିଏ ସଦ୍‌ଗତି କରିଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ତ ଏକ ହିଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ପରମଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପାର୍ଟ ହିଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ବିନାଶ ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେବଳ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ କରାଉଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଗୁରୁ କୁହାଯିବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କାଳର କାଳ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ବାକି ସବୁ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ସ୍ୱାହା ହୋଇଯିବେ । ପୁଣି ନାଁ କୌଣସି ଲଢେଇ ଲାଗିବ, ନାଁ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ରଚନା ହେବ । ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ଅନ୍ୟମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କ'ଣ ଏପରି କହିବ କି ? ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ମାୟାର ମୁକାବିଲା ଏପରି ହେଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ମାନ-ଅପମାନ, ସହନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ତ ଏଠାରେ କାହାରିକୁ ଅପମାନ କରାଯାଇନଥାଏ । ଯଦି ସେଭଳି କୌଣସି କଥା ଅଛି ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ସୁଚିତ ନ କଲେ ବହୁତ ବଡ ପାପ ହୋଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ସାବଧାନୀ ମିଳିବ । ଏହି ସର୍ଜନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ବି ଲୁଚାଇବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏଇ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସର୍ଜନ ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ କୁହାଯାଇଥାଏ ଏହାକୁ କଜ୍ୱଳ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଅଞ୍ଜନକୁ ଜ୍ଞାନ ସୁରମା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଯାଦୁମନ୍ତ୍ରର ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ ବତାଇବା ପାଇଁ । ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି କାମ ବିକାରରୁ ପୁଣି ପାପ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ହିଁ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ କହିପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ତ ମହାପାପ ହୋଇଯିବ । ବାବା କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି - ପଣ୍ଡିତ କହିଲେ ରାମ ରାମ କହିବା ଦ୍ୱାରା ସାଗରରୁ ପାରି ହୋଇଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ପାଣିର ସାଗର ପାର ହୋଇଯିବୁ । ଯେପରି ଆକାଶର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ସେହିପରି ସାଗରର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମମହତତ୍ତ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କେତେ ଦୂରକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଫେରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଯଦି ପେଟ୍ରୋଲ ନଥିବ ତେବେ ଆସବେ କିପରି ? ଏହା ହେଉଛି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଅତି ଅହଂକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିନାଶ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ମିଳୁଛି ପୁଣି ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅତି ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କୌଣସି କାରଣରୁ ପାଠ ପଢାକୁ ଛାଡ଼ିବାର ନାହିଁ । ଦଣ୍ଡ ବହୁତ କଠୋର ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଙ୍ଗକୁ ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ରୁଷିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଜ୍ଞାନରୂପକ ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ ଅଥବା ଅଞ୍ଜନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ କୌଣସି କଥା ଲୁଚାଇବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ସାବଧାନୀ ମିଳିଯିବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବା ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ଏକମତର ସଂଗଠନ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୁଅ ।

ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷତା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ନିଜର ସେହି ବିଶେଷତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ । ପରସ୍ପର ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରୁହ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତାର ଭାବ ବଦଳିଯିବ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ଅନେକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକଭଳି ଦେଖାଯିବେ । ସଂଗଠନ ଏକମତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି କେହି କାହାର ନିନ୍ଦା କରୁଛି ତେବେ ତା'କୁ ସମର୍ଥନ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶୁଣାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ, ତେବେ କୁହାଯିବ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାରବ୍ଧ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଆଧାର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****